

at sige i samme Øjeblik, de komme til Byen, men nogen virkelig paaviselig Nytte deraf tror jeg ikke meget paa. Saa er der jo ogsaa det, at hvis det endelig presser meget med Omdelingen af dem, er der noget, der hedder Ekspresbreve, hvor man blot ved en lille Tillægsbetaling, jeg tror 15 Øre, kan faa Brevet udbragt straks i det Øjeblik, det er kommet paa Poststationen, og saa har man endelig Telegrafvæsenet. Jeg henstiller altsaa, at man løser Spørgsmaalet ved at gaa tilbage fra 5 til 4 Ombæringer paa de paa-gældende Steder.

Jeg vil gerne slutte med et Par Ord om Valg til Folketinget. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte, at han ønskede, at Befolkningen skulde have en retfærdig Repræsentation her i Folketinget, og saavel det ærede Medlem i Fjor som den højtærede Konseilspræsident i Gaar udtalte, at de ønskede, at Folketinget skal være et tro Spejlbillede af Befolkningen. Der kan altsaa ikke være Tvivl om, at det, de Herrer mene, er, at Styrkeforholdet mellem Partierne i Landet skal findes ogsaa indenfor Folketinget. Deraf følger, at de Herrer heller ikke ville vige tilbage for at gaa den Vej, som fører dertil, og der hører ikke megen Klogskab til for at se, at selv en Forøgelse af Kredsene og lige store Kredse intet som helst have at skaffe med Maalet; en saadan Repræsentation af Befolkningen som den tilsigtede skaffer det jo slet ikke. Man vil nødig bort fra Valg i Enmandskredse paa Grund af den Betydning, det har i forskellige Henseender, men man ønsker altsaa, hører jeg nu, en Repræsentation, hvorved Forholdstalsprincippet er gennemført. Det er da meget behageligt, at der i Fjor har foreligget paa Tingets Bord et Forslag, hvorved Valg i Enmandskredse kunne bevares, og hvor der til Supplering bruges Listevalg, saaledes at Tinget kan faa den Sammensætning, som nu ogsaa er ønsket af de to Herrer, jeg her har nævnt. Man har nu Maalet og Vejen, ad hvilken Maalet kan opnaas, der bliver vel saa forhaabentlig heller ikke Tvivl om, at vi kunne komme frem ad den Vej.

Ligesom mine ærede Kolleger fra Højre, der have udtalt sig, vil jeg slutte med at sige, at den naturlige Konsekvens af Samarbejdet ved Folketingsvalget, som Befolkningen selv tog op og fortsatte ved Landstingsvalget — selv tog op ved eget Initiativ — ventelig vil blive, at Samarbejdet sætter sig Spor her paa Rigsdagen.

Jeg venter ingenlunde og haaber heller ikke, det skal sætte sig kraftige personlige Spor, saaledes at man f. Eks. er Højre-mand den ene Dag og saa, naar man anmodes om at træde ind i et Ministerium, er man den næste Dag Venstremand. Saadanne personlige Virkninger af Samarbejdet ønsker jeg ingenlunde, men derimod et Samarbejde om Sagerne med Hensyntagen til den Befolkning, som staar bag os, og som venter Samarbejdet. Til de Ønsker, som i den Retning ere fremførte, kan jeg fuldt ud slutte mig.

Staaing: Den højtærede Forsvarsminister er jo travlt beskæftiget med at forbedre Tonen i Hæren, og jeg erkender ogsaa, at det er en meget fortjenstfuld Opgave, som desværre ikke er bleven røgtet i tidligere Tider med den Omhu, der maaske kunde være Grund til, og derfor fornøftigvis heller ikke endnu har bragt endelige Resultater for Dagen. Derimod konstaterede samme højtærede Minister, at der var sket en Forbedring af Tonen i Folketinget, og jeg erkender ligesom den højtærede Minister, at det er meget glædeligt. Jeg mindes den Tone, der i foregaaende Samlinger præsteredes fra visse Sider, naar man vovede at kritisere Regeringens, navnlig enkelte Regeringsmedlemmers Handlinger, og naar jeg erindrer den Forhaanelse, som socialdemokratiske Talere vare Genstand for, naar de tillod sig at optræde, saa glæder jeg mig sammen med den højtærede Minister over at kunne konstatere, at der synes at være faldet Ro over Sindene. Selv socialdemokratiske Talere mødes ikke længer med den Forhaanelse, som tidligere Samlinger i saa høj Grad vare rige paa, idet Tonen i Folketinget fra det højtærede Regeringspartis Side ikke var den allerbedste.

Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, at vi skulle have Arbejdsfred, og dette, at Tonen synes at være forbedret, vil maaske ogsaa kunne skaffe gunstige Betingelser for en Arbejdsfred her paa Rigsdagen, der maa kunne bringe gavnlige Resultater for Dagen. Det ærede Medlem fra Ringkøbing tilkendegav ved sin Tale, at det nuværende Regeringsparti ligesom havde sat sig fast og forberedt sig paa i en Aarrække at arbejde efter den Plan, som det ærede Medlem og hans Parti nu mente var den rigtige. Det er jo rigtigt, at de ærede Medlemmer af det Parti have Grund til efter Valget den 20. Maj at betragte deres Arbejdsplan som den, hvor-